

Harta síni kæru

VIT hava nevnt tað áður, at fyrri Dimmu og sambandið tykist eingin politisk verð at vera uttanfyri hin feroyska javnaðarflokkinn og so EEC sjálvandi.

VIT halda ikki, at vit, við onkuntið at andøva ímóti rættuliga einvísu metingum Dimmalættingar og sambandsins av politikki javnaðarflokksins, hava lagt upp til nakað regluligt brævasamband okkara millum — og rættvísgerðan av politikki okkara mótvegis sambandinum nýtist okkum heldur ikki. At so sambandið tók meira heil hjartað undir við øllum politikki okkara, kundu vit sjálvsagt ynskt.

MEN vit liva tibetur í einum nøkurlunda »friðum« landi, so einki ilt orð til sambandið fyrri teirra so broyttu stöðu til javnaðarflokkinn.

Tí øðrvísi kann Føroya fólk ikki skilja hesa áhaldandi og rættuliga áleypandi skrivning móti júst blaði og flokki okkara — og ikki eitt kis um eitt nú tjóðveldisflokkinn ella fólkaflokkinn, sum sambært Dimmu, fyrri javnaðar- og sambandsflokkinn, átti at staðið sum fyridømi um tað ræðuligasta ræðuliga.

ALTERNATIVIÐ í feroyskum politikki til sambandið vóru einaferð

einafest loysingarflokkarnir báðir, tjóðveldisflokkurin og fólkaflokkurin, men sum hesir báðir so liðandi eisini hava mist trúnað uppá hesa loysing sum nakað alternativ í sjálvum sær, hevur eisini sambandið skift alternativ. Nú eitur tað javnaðarflokkurin einsamallur.

POLITISKT støðufesti, nýhugsan og vilji ítl nakran munagóðan politikk vænta sambandið og Dimma sostatt bert frá javnaðarflokkinn — og so sambandinum sjálvandi.

VIT skulu bert vátta, at sambandið her hevur rætt javnaðarflokkinn viðvíkjandi og kanska eisini viðvíkjandi sambandinum, er viljin og hugflogið so gott sum teir siga, og hetta vóna vit sjálvandi.

FULLVÆL vita vit, at besta samstarv kundi verið millum stóru fjøldina av sambandsveljarum og javnaðarflokkinn — eisini við onkran av skilabestu tingmonnum sambandsins, men treytaleysu kravboðini frá sambandsleiðsluni um, hvussu superborgarligur politikkur skuldi vera, gjørdi eftir seinasta val víðari tingingar um hetta ómøguligar — og sum vit skilja á Dimmu — til stóra iðran fyrri fjøld av sambandsveljarum.

AT floksleiðslan og blað teirra enn hava trupulleikar av hesi óhepn stöðu leiðslunnar, kunnu vit einki gera við uttan við samkenslu vóna,

at ynski sambandsveljaranna um komandi samgongu verða tikin betri til eftirtektar av teimum, ið tá mynda flokkinn.

Tí var tað ikki so, duga vit veruliga ikki at skilja hesi áhaldandi harmaljóð Dimmalættingar um tað, sum kundi verið. At blaðið kortini ger tað, skilja vit, um teir við hesum umberingum halda seg megna at halda lív í vón sambandsveljaranna um, at tað skal verða betri eftir næsta val.

VIT kunnu altíð vóna tað besta, men skrivningin tænar ikki endamálinum, men er veljaratryggtið so stórt sum sigst innanflokkka í sambandinum eftir at leita aftur á »góðu gomlu sam-tarvsgøtunna«, duga eisini vit at skilja tað henta í slíkari skrivning, sum í veruleikanum nú má sigast at vera meira sum verja fyrri »almennu« floksstøðuna mótvegis egnum veljarum, enn móti javnaðarflokkinn og blaði hansara sum so.

VIT eru tíðum fyrst at harta tey, vit eru góð við, og skulu blankt viðganga, at vit vóru og eru góðir við støðufestið hjá so mongum sambandsveljarum og tað avtaluálit, sum oftast kundi roknast við hjá sambandinum í teimum »góðu gomlu døgnum«, og eru tí sjálvsagt eitt sindir sárir um, at seinastu floksleiðslur sambandsins hava forðað fyrri annars góðu fatanini

flokkanna millum.

ALT skal eisini hava eitt navn. Føroyskur politikkur eitur hjá sambandinum í dag bert javnaðarflokkurin — ella gjørdi tað til í næst-ella triðseinastu Dimmu, har hesum flokki varð brigað mangt og hvat, men tó givin heiður og navn av rikna politikkinum og at fólkaflokkurin bert hekk uppi sum ein viðfán-ingur við sínum »kittpolitikki«.

MEN, hvussu víkir og vendir, verða sambandið og Dimma neyvan nøgd við verandi ella annan samgongu-politikk, teir ikki eru uppi. Men kanska kundi øvugta skuldsetingin í seinastu Dimmu um, at nú var rikin meirluta-fólkaflokspolitikkur, bent á, at teir aftur kunnu fáast at halda, at alt ringt ikki bara kemur frá javnaðarflokkinn. Vit vóna tað í hvussu er.

sosigaley

FF-blaðið onki gott at bera nokrum

Í oddagrein í seinasta blaðnum siga teir, at tað

sum eyðkennir flest øll fakfelagsfólk í dag — bæði í talu og skrift, er at tey eru sera vónsvikin av politisku myndugleikunum í Føroyum — ikki bert seinastu árin, men upp igjøgnum øll áttatiárin og serliga í nítíðrunum.

Eitt illa umhugsað royndarprojekt fyrri og annað eftir var úrslitið av vinar- og kenningar-politikki og politiskum rossahandlum í áttatiárunum.

Seinastu árin hevur feroyski skattgjaldarin — verka- og veiðimaðurin, kent avleiðingarnar

av hesum politikki við høgum skattum og avgjöldum.

Hetta er hent samstundis sum fleiri teirra, ið ráddu fyrri borgum, eru farin úr politikki, men kundu sita við almennari biðilón tey fyrstu árin — biðilón, ið vanligi skattgjaldarin mátti rinda!

og at lítið bendir á, at tað verður frægari undir hesi samgonguni og at stöðan er úrslit av trongskygni og politiskum ódugna-skapi.

Øllum kundu vit unt at duga betur, einafest tá um heildina ráddi. Men at onkur hevur »dugað« í so væl, man heldur einki vera at ivast í.

Mugu lata endur- gjald, men ikki fyrri framtíðarmiss

Í viðtalu við Dimmalætting sigur Thomas Arabo, landsstyrimaður, at endurgjald skal latast fyrri avliving av eitt nú smolti, tá hetta er eftir tilmæli frá landsdjóralækninum, men ikki meira enn smoltið er vert í dag og sigur:

— Í mínum huga er eingin ivi um hetta, men er tað mín persónliga stöða, sigur Thomas Arabo. Hann heldur tað vera vandamikið at byrja at veita endurgjald, fyrri mista framtíðarinntøku.

Í 1987 varð samtykt at seta grunn á stovn,

sum skuldi kunna veita endurgjald til alarar um teir komu illa fyrri vegna sjúkan fisk — men har eru ongantið nakrir pengar settir í.

Alneyðugt má sigast at fáa einhvønn nýtiligan grunn — ella alisjúkrakassa — til at taka sær av tilburðum sum hesum. Ongantið betur enn hann var »privatur«, altsó alaranna ogn og ábyrgd burturav, men í hvussu litlan mun landið skal vera við figgarliga, má kunna talast um. Mest avgerandi er at hann fæst at virka, tí útreiðslum av sliikum hóttafóllum kann landið ikki einsamalt liva við — heldur ikki einstaki alarin.

Alisjúkra- kassa

Alt sum alternativá vinna okkara, alivinnan, veksur, veksur eisini torvurin á skipaðum trygdarregl-um og tiltøkum, sum standa kunnu við endan, tá okkurt óhappið hendir.

Trekkur hevur gingist at fáa alararnar einsamallari at taka stig til at skipa fyrri nokrum »bert vinnuligum« trygdargrunni til at taka sær av pengamissum hjá limunum, sum staðist hava av tilburðum sum hesum seinasta við furunkulosuni á Funningsfirði.

Uppskot til grunn kom tó upp at standa í 87 og viðtøka um at fáa hann at virka. Tað almenna var uppi, men kortini er grunn-

urin ikki til hjálpar í hesum forinum. Pengar eru rætt og slætt ikki farnir í hann, hvørki so ella so.

Ivi kann ikki vera um, at alararnir sjálvir skuldu havt størsta áhuga og størstu ábyrgd av, at hesin grunnur fæst at virka, men kann ikki roknast við tí, má hin parturin siggja til, at hesin alisjúkrakassi fæst í gongd beinanvegin.

Ti tað man neyvan vera so galið, at teir, ið grunnurin er fyrri, hava roknað við at sleppa undan at spáða til hansara.